

Aleksandra Jovanović

Petra
je stvarno
otišla

Kreativni centar

Aleksandra Jovanović
PETRA JE STVARNO OTIŠLA

© Kreativni centar 2023

Urednica

Irena Jovanović

Dizajn korica i ilustracije

Jakša Lakićević

Lektura

Nevena Živić

Priprema za štampu

Vesna Pijanović

Saša Stefanović

Izdaje

Kreativni centar

Beograd, Gradištanska 8

Tel.: 011 / 30 88 446

www.kreativnicentar.rs

e-mail: info@kreativnicentar.rs

Za izdavača

Ljiljana Marinković, direktorka

Štampa

Kaligraf, Beograd

Godina štampe

2023

Tiraž

2000

ISBN 978-86-529-1154-7

Aleksandra Jovanović

Petra
je stvarno
otišla

Kreativni centar

01:01 am

Milica:

je l spavaš

bole zavija kao nenormalan, komšija neće da ga

pusti s lanca

sutra ga možda oslobodim, neka ide daleko

NULTI DAN

Milica je posmatrala ulicu kroz zamagljen tavanski prozor. Pogled je pucao na komšijsko dvorište i haskija Boleta. On je zavijao uprazno, poput vatrogasne sirene. Mora da se njen tata prevrće u krevetu i misli o požarima koje će tek da ugasi. Ledena kiša odskakala je od krova garaže kao gomila eksera. Kada bi samo ujutru mogla da se probudi nevidljiva! Iako joj kovrdže pokrivaju cele obraze, to nije dovoljno.

Bila je to igra koju su ona i Petra davno izmislile: koju bi superherojsku moć imale i zašto? Milica se dvoumila između supersnage i nevidljivosti. Ipak, uz ovu drugu bi mogla da se sakrije od svih u školi.

Sada je stajala u polumračnoj kuhinji i žvakala kartonsku picu. Na pola parčeta se predomislila i sve bacila u kantu. Uvukla je stomak, pa ga ispustila.

– Da bar mogu da nestanem.

U frižideru samo smrznuto povrće. Njen tata danima obećava da će konačno početi tu akciju zdrave ishrane, iako nikom od njih dvoje nije jasno šta to tačno znači. Njegova kapa obešena o čiviluk. Na podu, cokule u koje se uskače sa obe noge. Kad bi on stigao do supermarketa? Moraće sama. Na malom ekranu telefona svetlela je slika brokolija, a zelena slova su obrazovala naslov: *Uz zeleniš do ravnog*

struka. Pet zdravih salata koje tope kilograme munjevitom brzinom.

Na stolu, ispred televizora, prazna flaša „fante“ i činija do malopre puna kokica. Ostala su samo zrna koja nisu pukla.

Te večeri, nakon velikog rastanka, tata joj je pustio film o zombijima kako bi videla da postoje i veći problemi od njenog. Zaspao je tačno na delu kada glavne junake juri horda gladnih zombija. Milica je volela horor filmove. Opuštali su je jer su bili savršeno precizni. Uvek je znala kada će ko da bude ubijen, iz kog ormana izlazi čudovište i ko će ga na kraju uništiti. Ipak, čudovište mora da preživi da bi se snimio nastavak. Ono što nije mogla da predvidi bio je sutrašnji dan. Prvi dan bez Petre.

09:34 pm

Milica:

da postanemo zombiji sutra, ko bi pojeo više mozgova?

jesi se spakovala? nadam se da nisi, da su svi putevi zavejani i da je tvoj tata shvatio da je zaboravio kako se skija

U kući s belom fasadom, na sasvim drugom kraju grada, tačnije, na petnaestak minuta hoda od Miličine kuće, Petra je u svojoj sobi prevrtala po rukama figuricu balerine, keramički dokaz da je nekada išla na časove baleta, čitavih mesec dana. Namrštila se kada se setila stroge profesorke sitnih očiju, devojčica koje su pričale samo o hrani i neudobnih baletanki. Figuricu je bacila, naglo i krišom, da njena majka ne

vidi. Srećom, Danijela je upravo zatvarala ogromnu putnu torbu s belim radama, u koju je poredala savršeno složene džempere.

- Jesi li gotova?

Petra je pogledala u gomilu složenih košulja na krevetu.

- Ne tako, Petra! To će se sve izgužvati u transportu. Kako sam te učila? Prvo rukavi, izravnaš porube i jednom, dva puta presaviješ. Ovako!

Petra je slagala košulje iz početka. Rukavi, porub, preklop. Rukavi, porub, preklop. Rukavi...

- Stani, mama, ja ću to!

Zgrabila je uramljenu fotografiju. Unutar belog rama, Milica i Petra se osmehuju, izvaljene na travi. Pantalone im zelene od kotrljanja nizbrdo, a one srećne.

Petra je pažljivo odložila fotografiju u kutiju označenu: *Moje stvari!!! Lomljivo!*

- A gde ćemo ovo?

Danijela je uvijala diplome i zahvalnice u novine, pažljivo, kao da deaktivira bombu. Recitacija, dramska sekcija, pevanje, odbojka, klavir i Danijelina omiljena: prvo mesto na regionalnom takmičenju iz hemije. Petri bi bilo draže da više ne gleda te podsetnike na sve što je probala do svoje četrnaeste godine, sve što je njena majka mislila da treba da proba, sve u čemu nije mogla da se pronade. Sad će to da joj kaže, spremala se. „Ne treba mi, baci sve.“ Ili: „Idi ti na takmičenje iz hemije, pusti me na miru više.“ Umesto toga, rekla je:

– Idem da pomognem tati.

Danijela se osmehnula i njeni savršeni zubi, kakav je bio i ostatak njenog tela, zablistali su.

Tata je zatvorio garažna vrata uz takvu škripu da se Petri učini da to rasklopljeni nameštaj zapo- maže iz mraka.

– Vidi, sine, kakve lepotice!

Čistio je prašinu sa starih skija.

– Samo da se podmažu, kako će da lete!

U dnevnoj sobi, sada mnogo većoj, Petrin otac je, sav srećan, isprobavao skije, dok nije začuo:

– Raško, u redu je. Opet ćeš da povrediš koleno, i šta ćemo onda?

Danijela je podigla obrve, što je bio svima poznat znak. Skije su odložene brzo i bez buke. Čak je i Danilo, miljenik, i sam svestan toga sa nepunih šest, skoro lebdeo po sobama.

– Peki, ja sam duh.

– Naravno da jesi.

Petra je dozvolila da je brat vuče po praznim, od- jednom tuđim sobama. U njenoj sobi ostala je fleka od borovnice, Miličino delo. Bez tih detalja Petrina soba bila bi sasvim obična, uvek uredna. Kako li će izgledati njena nova soba bez Milice da unese boje? Da li će neka nova porodica samo da ušeta ovde, u njenu kuću? Neka devojčica će zabosti zastavicu me- đu zidove i reći: „Ovo je sada moje.“ I neće znati da je tu nekada živela jedna Petra.

11:02 pm

Petra:

čija je ovo kuća... moja nije

Gledala je u kutije koje su ležale svuda. Naslagane jedna na drugu, tornjevi, pravi grad od kartona. U njima, čitava porodica.

01:02 am

Petra:

nemoj da peglaš kosu ujutru
već mi nedostaješ

Iste sekunde, Petri je na ekranu pulsiralo jedno srce.

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41-93-31

ЈОВАНОВИЋ, Александра, 1996

Petra je stvarno otišla / Aleksandra
Jovanović. - Beograd : Kreativni centar, 2023
(Beograd : Kaligraf). - 167 str. : ilustr. ; 20 cm

Tiraž 2.000.

ISBN 978-86-529-1154-7

COBISS.SR-ID 113524489

Milica voli filmove o zombijima i svoj kutak na tavanu. Svet posmatra iza foto-aparata i *stvarno ne želi* da glumi u školskoj predstavi.

Petri sve ide od ruke – i hemija i balet i skijanje – ali i dalje ne zna čime *stvarno želi* da se bavi. Zna da ne želi da upiše medicinsku školu, a pogotovo ne želi da se seli u drugi grad, daleko od najbolje drugarice.

Petrin i Miličin svet odjednom će se okrenuti naopačke, a njihovo prijateljstvo će se naći na velikom testu.

U svom novom hrabrom romanu autorka nas vodi kroz snežnu oluju jednog prijateljstva. Tokom četrnaest uzburkanih dana pred Novu godinu junakinje traže odgovore na pitanja s kojima se često suočavamo tokom odrastanja: kako disati kad se upadne u paniku, kako se izboriti za sopstvene odluke, kako prihvatiti sebe i razumeti druge, i ono najvažnije – da li nas oni koji odlaze stvarno napuštaju?

Roman koji se pročita u dahu, ali o kome se dugo razmišlja.

Jasminka Petrović

